

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 18

Fylke: Sør-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Agdenes

Emne: julebre og julehalv.

Bygdelag:

Oppskr. av: Arne Elvær

Gard: Elva

(adresse): Brusfjordene

G.nr. 44 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. ja.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Julebre er no vanleg i bygda.
2. Når julebre var brukt fyrsle gong tros, veit vi ikkje; men eit av dei fyrsle var vanleg her hos oss året ca. 1880.
3. I kyrkja har det aldri vore julebre her. Dei fyrsle julebre var i heimane, seinare på festar i niohe= og bedehus.
4. Pynt med kvister og papir istadenfor julebre har ikkje vore brukt.
5. Ikke vanleg sett ein opp kvistar og papirpynt når ein har julebre; men det har hendeukk gonger at grøne kvistar var oppsett, helst attmed buskar, men slike varst ståande lærra nokre få dagar.
6. Storleiken er etter som har rau til. I heimane ondag ei lita mælumhøgd, - elles ons det står på bord eller ein krakk (det siste er likevel sjeldan) tilsvaraude mindre.
7. Det er pynta med glas-glimmer-kuler av gnis lét, storleik som esler og plommar, og glimmerhådar (lyske varer?) heimelaga papirkorger med nötter eller andre godter i, heimelaga papirkokser og reusar. Og så gis; det var - og er - berle pynten.
8. Det fyrske julebreet eg såg - vanleg eit av dei fyrske

2 som var i bygda - var det far som synta. Det var ingen andre i huset til å gjera det. Vi, eit par born, var for sunn til å gjera det. Men hadde noko arbeid likevel; ho skulde koke og lage mat, vaske og skelle oss innan! Vi hadde ikkje julebre alle år, men seinare, da vi borna vaks til, var det vi, sørleg gjentore som skelte ned treet, etter det var korne slua.

9. Fyrste treet (eg minnet) vi hadde, stod på eit like bord. Det var ei lita grau om lag 1 alen høg. Til fot, som treet stod i, hadde far saga eit kene av ein bjørklegg, og eg lykkesitt unno gå far til å attmed bordet og pynta treet.

Seinare har vi hatt større tre, ståande på golvet og i ein vanleg kross til fot. Men desse viste, fyrste treet ligg liksom finast i minnet. -

Det skulde hilst vera grau, men det er ein noko gildau tresort her, så mange dei pleste - har brukt først. Tekje alle et så vand om storleiken på treet, så den har vore så ymse, og pynta unna har i mange tilfelle vore så måleleg

10. Hjosa vart leudt jolekvelden og braun medan julesalma vart songe og juleevangelia lese. Seinare i jula vart sjota leudt når det var gjesker. Var det born gjekk dei da med song rundt treet.

11. Dei song da vanlege julesalmar og -songar.

12. Juletre står mindst heile jula, til jingaude dag; men bli jaust ståande så lenge barna lerne til fast på kvistau. - i år laupt ut i februar.

13. Borna får "haust" treet, på ein gjestebodsdag; men "frysndre" treet gjer vi aldri. Det ber elles ingen gjera.

14. Hilst grau til juletre, men til naut furu. Ein enehovist veit eg har vore brukt, men berre i serhou.

15. Han vi ikke grau eller furu, bli det ikkje juletre.

16. Vi vist ikkje om at høe vart sett opp utanfor huset.

1. Fugur som no lever her nivneshalm på golvet; men vi har høyd nyligje tale om julehalmur.

2. - -

3. Halmur vart vanleg lagd frammeid ein vegg soleis som vi no leikjer oss reidd af flateng.

4. Ein skulde sova i halmen julesatta, om det elles vart vidare soving av. I den sid julehalm vart brekt, var det vel også julebrekkvin, og da vart det vel sove, ikkje lærrer julustta men lenger utsover.

Skikken med julehalm er vanleg stort gaual, - helst frå dei sid det var lærrer jordgolv i mange hus. Når det skulde vera sers fesleig hadde dei da halm på golvet. Men her i Agdenes har det sikkert ikkje vært halm på golv i dei siste 100, ja, kanskje halvtanna hundrad år.

4063

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING